Ч. 136 (12.792). Львів, неділя 21. червня 1931. [illegible] Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Характеристична кріза.

Заворожене коло австрійських відносин та його звязок з поважними аномаліями світу.

Львів, 19. червня 1931.

У маленькій республиці Австрії подався до димісії уряд: подія нібя аж надто звичайна, щоби могла цікавити когось більше поза „штамґастами“ віденських каварень, які теж — як це цілому світові відомо — не так легко чимнебудь хвилюються. Але — на диво — нинішньою кабінетною крізою в Австрії зацікавився весь політичний світ і в цілому ряді найповажніших европейських часописів цю крізу називають наймаркантнішим проявом великих повоєнних аномалій.

Була в нас свого часу — який місяць тому мова про захитання віденського банку „Кредітанштальт“, яке стало тоді першорядною фінансово-політичною сензацією дня, з уваги на славу того банку, як одної із наймогутніших фінансових установ середньої Европи. Крах „Кредітанштальту“ потягнув би за собою потрясення цілого австрійського промислу, який в трьох четвертинах фінансований тим банком. Ясно, що така господарська катастрофа, получена ще тоді з панічною утечею закордонних капіталів, булаб тотожня з катастрофою державною. Не диво, що за санацію „Кредітанштальту“ взявся сам уряд, заанґажувавши туди державний Національний Банк. З другого боку та справа була безумовно використувана канцлером Шобером на женевському ґрунті з нагоди останньої сесії Ради Ліґи Націй, як доказ нежиттєздатности австрійської республики при її нинішній господарсько-політичній системі та як доказ на необхідність тісного економічного звязку з Німеччиною.

Женева, як відомо, поставилася до проєкту митної австро-німецької унії, як політичної справи, не то ворожо, не то стримано, зате — як своєрідну рекомпензату — тим більше зрозуміння мусіла проявити для австрійських суто-господарських болячок. Як один із наслідків такого „наставлення“ закордону був приїзд до Відня представників великої консорції анґлійських фінансістів. Ці останні згодилися на мораторію закордонних довгів „Кредітанштальту“ й на нову позичку Австрії, але під умовиною, що ґарантію за довги того банку у сумі 80 міл. долярів перейме австрійська республика. На випадок відмови — анґлійці загрозили негайним відкликанням усіх своїх капіталів з Австрії, що булоб рівнозначне з її банкроцтвом. Зновуж рятуватися виключно власними силами стало для австрійців теж неможливо: акція над санацією „Кредітанштальту“ (викуп його векслів) збільшила векселевий портфель Нац. Банку з 70 на 451 міліонів шилінґів та зменшила покриття валюти на 220 міліонів. Грозило захитання валюти й серед населення вже почали кружляти тривожні поголоски. У цій ситуації міністр фінансів Юх підписав умову з анґлійцями, які теж негайно переказали Національному Банкові у формі зачету — 150 міліонів шилінґів.

Однак тут вмішалися внутрішні партійно-політичні комбінації. Уряд д-ра Ендера опирався на коаліції поміркованих міщанських партій (христ.-сусп. всенімці й „Ляндбунд“), з яких кожна мусіла оглядатися на демаґоґію опозиції (передовсім соціялістів і комуністів), оперуючої аргументами „запродування краю ворогам нації“, узалежнювання себе цілком від чужоземного капіталу і т. д. Тому підписання згаданої умови викликало спротив „Ляндбунду“, якого представник у кабінеті, д-р Вінклер, подався до димісії. Коаліція розбилася і цілий кабінет подався до димісії. Президент Мікляс доручив місію творення нового кабінету знову д-рові Ендерові, але той зажадав, як передумову, широких фінансових повновластей та унезалежнення урядової господарки від парляменту й партійних вихилясів, словом, подібної диктаторської свободи, як її має у господарській ділянці уряд Брінінґа в Німеччині.

Чим ця кріза кабінету в Австрії скінчиться, ще невідомо, але й це не є річю найважнішою. Суттєвим її моментом є те, що при цій нагоді вийшло яскраво на яву. Господарка Австрії не є самовистарчальна; получитися їй з Німеччиною не дозволяють; гроші дають лише під ґарантію тої самої господарськи хиткої держави; в державі нема грошей на найпотрібніші інвестиції і вона мусить самовбивчо задовжуватися, деінде знову (Франція, Швайцарія) є грошей стільки, що вони лежать мертво у пивницях банків; міг би державу врятувати доплив приватних капіталів безпосередньо до підприємств, але хтож заанґажується у державі, яка не має господарської і політичної свободи рухів?!

Те заворожене коло стоїть у такому тісному звязку з цілою нинішньою анормальною ситуацією у світі, що природно австрійська кріза дала товчок до нових бідкань і нових пошуканок виходу. Але... але ці пошуканки все ще є „теоретичні“ й останутъ ними так довго, як довго ті, що мають гроші в касах, або що мають грошеві претенсії до довжників, тих грошей не витягнуть із кас а своїх претенсій не зречуться. Але саме на це нема великих виглядів!

—o—

Кому з цього користь?

Уваги на тему польської господарської політики супроти українців.

II.

Причина припинення кольонізації. — Відбудова краю. — „Сільський Господар“.

Статистика виказує, що на українських землях в Польщі розпарцельовано до 1929 року, себто за 10 літ відродженої польської республики, 600.000 гектарів землі та поселено на них 77.159 осіб військових і цивільних польських кольоністів. Тут варта зазначити, що та сама ославлена пруська кольонізаційна комісія, що проти її діяльности протестував — за почином Генрика Сенкевіча — цілий культурний світ, за 28-літній період своєї діяльности (1886—1914) скольонізувала 300.000 гектарів землі та поселила на них кругло 22.000 родин. Український стан посідання збільшився за той час або купном землі за високу ціну в долярах і без інтабуляції, або лише у виїмкових дуже рідких випадках, коли варшавський уряд „про людське око“ видавав якомусь українському селянинові дозвіл на купно землі.

Виринає питання: невже кермуючі такою політикою чинники не здавали собі справи, що повне нехтування пересторог власних таки економістів мусить довести до катастрофи цілої одної великої спавперизованої і перенаселеної полоси краю? Адже куди має кинутися український селянин, який сидить на карловатому господарстві, що вже не було в силі виживити рідню його батьків а тим менше може прокормити родину у другому і третьому поколінні, та який є позбавлений доступу до земельного запасу, не має можливости виїзджати на закордонні сезонові роботи (як це було перед війною) та не може найти заробітку в неістнуючому або заповненому польськими робітниками краєвому промислі? Невже відповідальні за таку аґрарну політику чинники не завдавали собі питання: у чию користь може вийти масова продукція безробітного сільського пролетаріяту?

Але можуть нам на те відповісти, що кольонізація припинена. Будьмо щирі: чи вона припинена тому, що закинено систему й рішено змінити засадничий курс аґрарної політики, чи лише тимчасово зупинено її через брак грошей?!

Перейдімо тепер до іншої ділянки державної господарки на тих східних і південно-східних землях у нинішній Польщі, які були найстрашніше знищені війною. Як ці шкоди відбудовано?

На території Галичини було знищених в добі від 1914 до 1920 р. 506.000 мешкальних і господарських будинків, з чого в сільських громадах понад 406.000 будинків, а на інших північно-українських землях знищено около 499.000 будинків. Уряд Відбудови Краю, захуючи по цінах

в 1919 р. в австрійських коронах, передбачував кошт відбудови у Сх. Галичині на поверх 3½ міліярда австрійських корон. На відбудову цих знищених господарств не було гроша, бо згідно з рескриптом Міністерства Публичних Робіт у Варшаві з дня 28. червня 1920 р. ч. 20.359/6 призначувано гроші і матеріяли виключно для кольоністів. Українське населення позбавлено всякої допомоги при відбудові. На доказ того хай послужить рескрипт Мін. Публ. Робіт у Варшаві ч. 1876/21 яким варшавський уряд дав до диспозиції ґенерального делеґата у Львові кредит у висоті 20 мілiонів марок польських на цїли відбудови Галичини; у цьому рескрипті виразно зазначено таке: „Запомогі з повижшего кредиту належи пржизнаваць тильно посядачом ґосподарств польскіх, ктужи безпосьреднйо скуткем войни понесьлі страти жечове".

Щож лишилося українському селянинові? Нічого більше, як відбудовуватися власними силами, власною працею. І справді, український селянин зумів серед найважчих умовин, просто нечуваних у світі, відбудувати свої оселі власною — як сказано — силою та власним коштом і в цей спосіб дав ще раз світові доказ своєї живучости, свого привязання до рідної землі.

Та не лише до відбудови своїх господарств, свого безпосереднього варстату праці приступив український селянин. Ще на згарищах, ще в час, коли цілі села жили в землянках, приступають селяни до організації своїх економічних установ. І знову власними силами збудовано густу сітку селянських кооперативних організацій та краєвих кооперативних надбудов та приступлено до відновн знаного перед війною зі своєї діяльности „Сільського Господаря".

Ось витяг зі звідомлення про діяльність „Сіл. Господаря" за р. 1930, яке найкраще ілюструє характер та значіння цієї організації.

В р. 1930 числив „Сільський Господар" 81 філій і 1.122 кружків. Число кружків зросло від останніх Загальних Зборів на 210. Наслідком сіл.-госп. кріза зредукували ПСК аґрономів, яких залишилося на повітах всього 12 з попереднього загального числа 37. Делеґати Товариства брали участь в воєвідських радах поліпшення аґрарного устрою та воєвід. рільних комісіях і у воєвідських водних радах. Рівнож увійшли наші делеґати до комісії оцінки довгів при окружних земельних урядах. Агротехнічний відділ перевів у веснянім сезоні 1930 р. 608 полевих досвідів зі штучними погноями. На осінній сезон 1930 р. започатковано переведення 360 полевих досвідів. Зоотехнічний відділ зорґанізував при 10 кружках секції годівлі і плекання молочної худоби. Весною 1930 р. доставило Т-во біля 40.000 морвових деревець і 50 кґ. насіння морви. В р. 1930 випродуковано кругло 600 кг. сирівця шовку, вартости біля 3.000 зол. В школі „Сіл. Господаря" в Коршові уладжено курс зразкових господинь, який тривав три місяці. В р. 1930 видавало Т-во двотижневик „Сільський Господар" та місячник „Український Пасічник", місячник „Стінний часопис „Сільський Господар" і сільсько-господарські книжки: 11 книжок коштом 20.749 зол. на загальну вартість 62.325 зол.

Якаж ціль цих с.-г. орґанізацій, цих кооператив і такої хліборобської установи, як „Сільський Господар"? Чи все це установи з якимось протидержавним характером і чи їх діяльність для держави, та ще й хліборобського характеру, шкідлива?

Пос. Зиновій Пеленський.

(Продовження буде.)

—o—

Делеґатка Міжнародної Жіночої Ліґи Мира та Свободи у Львові.

Великі тези проголошені свого часу Вільсоном у його 14-цяти точках ввійшли в головну основу великої політичної всесвітньої жіночої орґанізації — Міжнародної Жіночої Ліґи Мира і Свободи.

Ця орґанізація спирає свою діяльність на твердій засаді самоозначення народів — і з неї розвиває інтензивно свою працю в усіх частинах світа. Не тільки жіноцтво Европи та Америки, але навіть з Азії, Африки та Австралії відгукнулося на проголошувані Ліґою великі ідеї людськости, — ідеї повної справедливости та признання повних прав для усіх народів.

Ліґа гуртує довкола себе високоосвічені жінки, визначні політичні та громадянські діячки. В деяких державах як Анґлія, Спол. Держави та Канада — Ліґа через свої національні секції осягнула позитивні впливи на міродатні політичні чинники даних держав, маючи серед своїх членів послів до парляменту та відпоручників ріжних впливових партій.

Ліґа в першій мірі звертається у своїй праці до політичних, економічних та суспільних питань серед тих народів, які з деяких історичних причин не осягнули ще своєї державности та тих, де істнують національні непорозуміння серед ріжних національностей на одній території. З тією метою працюють у Лізі поодинокі комісії, як напр. комісія для справ національних меншин, Комісія Сходу Европи, економічна і ін.

Слід підчеркнути, що коли інші істнуючі міжнародні орґанізації, основані на т. зв. державницькому принципі, себто що тільки державні нації мають право бути їх членами — і тому усунули зі своїх орґанізацій українські представництва, як пр. Т-во Унії Ліґи Націй, Міжнародна Рада Жінок і ін. — то одинока Ліґа М. і Св. досі не прийняла того принципу і українська Секція є в ній рівнорядною Секцією з усіми іншими державними Секціями (Анґлія, Франція, Німеччина). Неодин раз доводилося нашим делеґаткам на конґресах Ліґи зводити тяжку боротьбу за цей принцип — і досі ця боротьба покінчилась успішно. Та не відомо, як буде в майбутньості.

Міжнар. Ліґа Мира і Свободи на домагання деяких національних Секцій на зборах Екзекутиви Ліґи в Амстердамі, які відбулися в жовтні м. р. — вислала в осени свою делеґацію до Сх. Галичини в особах пані Шіпшенкс, ґенеральної секретарки Ліґи (Анґлія) і п-і Оппенгайм (Австрія). Справоздання п-і Шіпшенкс з її поїздки по краю всім відоме.

З початком червня ц. р. Ліґа вислала знову до Галичини свою делеґатку, француженку п. Древе, яку Екзекутива Ліґи на зборах у Ліллі в квітні ц. р. призначила постійною ґенеральною секретаркою, на місце міс Шіпшенкс. П. Древе в поворотній дорозі з Румунії, Болгарії та Югославії задержалася у Львові, де відбула цілу низку нарад і конференцій. Вона належить до активних провідних членів Ліґи і в минулому році объхала Китай, щоби зорґанізувати тамошне жіноцтво і заснувати там відповідні орґанізації. Вже вдруге об'їзджає п. Древе від Ліґи в краї полудня і Сходу Европи, де істнують т. зв. національні питання, щоби розглянутися в тамошніх політичних, економічних та суспільних відносинах.

У своїм відчиті дня 2. червня у Львові про загальне замирення світа, вона подала цілу низку фактів, заобсервованих підчас подорожей по Европі.

Дня 3. червня ц. р. вона мала також конференцію з українськими жінками, членами Міжнар. Жін. Ліґи Мира та Свободи, де обговорено всякі актуальні справи.

Блянка Баранова.

Один шкільний рік скінчився — другий починається!...

Кінчиться незабаром шкільний рік, коли то батьки стоять на роздоріжжі, не знаючи, що їм почати зі своєю дитиною, куди її післати на науку в новому шкільному році. Безперечно, що це важна хвилина, бо від вибору школи залежить часто доля дитини.

Наскільки важче становище українських батьків, які раді би, щоби їх діти переняли їхні ідеали, вкорінили їх ідеали в собі та опожиткували. Українські батьки бажали би, щоби їх молодь відчувала те саме, що вони, щоби вона прямувала до того, в що батьки вірять, щоби їхня дитина була корисною не тільки собі, але й їм, та свому народові, щоби з їхньої дитини стала в будучности *суспільна* одиниця.

Тільки декому зпоміж батьків доводиться вести — виховувати самому свою дитину. Більшість мусить віддати свою дитину, свій найдорожчий скарб — чужим у руки. Кому саме?

І бється батько в думках, у сумнівах, знаючи стан і напрямок чужої школи. Особливо важко батькам, що в теперішній час вступ для їхніх дітей до державної середньої школи, фахової чи учительської семинарії обмежений, або незвичайно утруднений, а то часом і неможливий. Та через те українська молодь не повинна залишитися й не залишиться без науки, без середньої освіти.

Про це подбала вже по своїм силам „Рідна Школа", яка за 50 літ істнування придбала десятки своїх поважних виховних заведень. По всіх більших осередках, ба навіть по селах, де громадянство свідоміше, рухливіше й жертвенніше є вже свої рідні, українські школи. Є вони ріжного роду. Є де побирати початкову освіту, середню й фахову, є змога віддати у випробовані руки і дитину зперед шкільного віку. Ті школи дають щонайменше таке знання, як державні, а попри це також доцільне національне виховання, що не забуває за минуле українського народу, його змагання та ідеали. В тих школах звикає молодь по ріжних гуртках працювати самостійно, сталить свою волю та вчиться шанувати всякого роду працю людини. В цих школах дає „Рідна Школа" якнайбільші полекші батькам в оплаті, приміщенні, шкільному приладді, ба навіть у доживлюванні й лікарському догляді. Тут звикає дітвора до практичних занять, тут заправляється до громадського життя. Ювилейні здвиги молоді у Львові й Радехові в останньому часі доказали, що й під оглядом фізичного виховання „Рідна Школа" веде перед.

Колиж — українські батьки — маєте журу, куди вам записати свою дитину на науку, кому віддати в руки ваш цінний скарб, дайте її без надуми до „Рідної Школи". Бож ваші діти, це добро цілого народу, а „Рідна Школа" це всенародня установа. Чи селяни, чи робітники, чи міщани, чи інтеліґенти — для всіх є місце і з кожною дитиною рівна поведінка в школі. Чи хочете мати спокій на час сезонової роботи, чи бажаєте дати своїй дитині початкову освіту, чи середню, чи фахову в торговельній або промисловій школі. — чи це буде хлопець, чи дівчина, — найде для себе те, чого потребує.

— А кошти? — спитаєте.

— Кошти невеличкі. Зрештою сьогодні і в державній школі наука дорога.

Вписи у всіх школах Т-ва „Рідна Школа" відбудуться в днях від 27. червня до 2. липня 1931 р. включно. Всі ближчі вияснення дістануть батьки в дотичних управах шкіл.

Міські школи „Рідної Школи" приймають без перешкоди дітей з інших громад. Особливо підміські батьки повинні з цього масово користати.

Нехай в ювилейний рік 50-ліття „Рідної Школи" виповняться її будинки українською дітворою. Памятаймо, що в рідній школі наша будучність.

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ"

—o—

Перші кроки.

Виставка Мистецької Секції при Т—ві „Основа".

Тихенько, майже незамітно для ширшого загалу пройшла „Виставка Мистецької Секції Т-ва українських студентів політехніки „Основа" у Львові. Відбулася вона ще минулого місяця в авлі Академічного Дому при вул. Супінського, але якось не найшла відгуку на шпальтах нашої преси. А все таки виставка варта була того, щоби про неї довідався ширший загал.

На експонати зложилися праці студентів з ділянки архітектури, прикладного та пластичного мистецтва. Виставці: Ірина Брикович, Волод. Баляс, Стефанія Ґебус, Юліян Лішинський, Осип Липка, Ольга Манастирська, Ніна Голіян, Іридіон Грицей, Богдан Николин, інж. Оттон Федак, Мих. Чорнак і С. Рудакевичівна дали в переважній части свої шкільні задачі.

Відноситься це в першу чергу до архітектури, яка з природи річи сильно звязана вимогами й умовинами професора. Крім цікавого, дуже модерного проекту святині інж. О. Федака, око пересічного глядача рідко де спиналося, бо все це були річи, призначені для фахівців.

Зате прикладне і пластичне мистецтво заступлене далеко богатше і більше ріжнородно. Пейзажі, тихомиря, портрети, рисунки, проекти карт, афішів і вивісок, плоскорізьба — все це займало чотири стіни великої салі Акад. Дому.

На перше місце вибивалася тут п-на Рудакевич своїми серіозними пейзажами, з яких більшість може висіти не тільки на шкільній виставці.

З інших треба відмітити: С. Ґебусівної: жіночий акт і плоскорізьбу „Танець гуцулів", Бриковичівної: нутро церкви, Лішинського: ілюстрацію до „Лиса Микити" (лис і когут), Манастирської: крім поправних пейзажів, досотепний малюнок „Емерит", Баляса: плоскорізьбу „Лев у скоку", Грицея: стилізований когут.

На загал виставка була дбайливо підготована і добре уладжена. Шкода тільки, що орґанізатори не подбали за успішну рекляму. Тоді хоч могли це зробити з чистою совістю. Тоді й матеріяльний успіх був би такий гарний, як моральний.

Р. К.

ОСТАННІ ВІСТИ

В СЕРПНІ СОЙМ. СЕСІЯ?

19. червня було засідання ради міністрів у справі дальшої редукції бюджету. Зачувати, що цю редукцію годі буде перевести вповні без скликання сойм. сесії, тому треба буде конче скликати сойм з кінцем серпня ц. р.

АП. РОЗПРАВА ПОС. ОЛ. ЯВОРСЬКОГО.

Гор. суд у Підгайцях засудив був. пос. Ол. Яворського за прост. з § 312. і 314. к. з., якого нібито допустився супроти референдаря староства Ланьцуцького на 2 місяці вязниці без відложення кари, бо обв. „відомий зі своєї пос. діяльности не дає гарантії поправи“. Ап. суд у Бережанах зменьшив кару на 3 дні арешту зі заміною на 30 зол.

ПОЖЕЖА.

У Крушельниці (пов. Сколе) згоріло до тла 27 господарств. Причина пожежі невідома.

ГРІМ УДАРИВ У ВІЙСЬКО.

У селі Студзеніце, біля Серпца підчас хуртовини ударив кулистий грім у стодолу, в якій був схоронився відділ військового приспособлення 32. п. п. Пятьох учасників курсу згинуло на місці, 18 було тяжко ранених, а 30 лекше. В стодолі згоріло 70 крісів.

О. ЗАЙПЕЛЬ СТВОРИТЬ АВСТР. КАБІНЕТ?

Після відмови Ендера й інших невдачних спроб створити новий уряд президент Австрії Мікляс поручив бувш. канцлерові о. д-рові Зайпелеві місію створення кабінету. Сподіються, що уряд створять до кількох годин.

—o—

Біржа.

Гроші.

Американський долар 9·00·00—9·01·00, канадійський долар 8·90·00—8·91·00, чеська корона 0·26·33—0·26·66, австрійський шілінг 1·25·00—1·25·50, румун. лей 0·05·33—0·5·66 французький франк 0·34·80—0·35·00, швайцарський франк 1·71·90—1·72·10, фунт штерлінгів 43·60·00—43·80·00, радянський червінець 0·00—0·00, німецька марка 2·11·60—2·11·85

Золото: 20 корон 36·80·00—37·00·00, 20 франків 35·80·00—36·00·20, 20 німецьких марок 00·00·00—00·00·00 10 російських рублів 46·80·00—47·20·00.

Срібло: Австрійська корона 0·33·00—0·33·50, 5 австрійських корон 0·00·00—0·00·00, австрійський фльорен 0·90·00—0·95·00, російський рубель 1·50·00—1·60·00, копійки за рубель 0·75·00—0·80·00.

До всіх ПП. членів УПР.

КОМУНІКАТ.

Дня 26. червня ц. р. в год. 10. передпол. відбудеться в помешканні Краєвої Народньої Канцелярії у Львові, при вул. Косцюшка 1 а (II. пов.) чергове **засідання Українського Клюбу.** Присутність усіх необхідна.

ПРЕЗИДІЯ.

Приїзд Руси до Львова.

В пятницю 19. ц. м. в год. 8. веч. приїхала дружина Руси з Ужгороду до Львова. Всіх учасників 17 душ. Гостей повитав на двірці голова України дир. М. Лазорко, після чого вручено їм велику китицю цвітів. Відповідав провідник ужгородської дружини п. Єфремов. Численно зібрана українська громада підняла оклик „Слава“, після чого гості відїхали автомобілями до призначених для них кватир. Як довідуємося, гостей зустріла у Славську делеґація селянської молоді, яка вручила їм цвіти, а в Стрию делеґація У. С. К. „Скала“ під проводом свого голови д-ра Гарасимова, яка вручила гостям привітну адресу зі знимками.

Після вбивства на вул. Ґродзіцьких.

Польські джерела повідомляють: „У звязку з убивством Бережницького в ході поліційного слідства ствердили, що останніми часами штаб УВО у Львові одержав кількадесять пакетів протидержавної бібули з Берліна. Поліція пішла на вказане місце, де бібула була скрита й перевела ревізію, одначе вислід її був безуспішний. Слідчий виділ одержав вістку, що управа УВО у Львові сподівалася ревізії в звязку з убивством на вул. Ґродзіцьких, тому постановила змінити сховище. Мин. ночі винаймили авто й перевезли бібулу на інше місце. Поліція переслухала шофера, що перевозив бібулу. Він зізнав, що люди, які винаймили авто на цілу ніч, так впили його, що він не знав куди їздив із ними“.

— **Панахида по бл. п. Вячеславі Липинському** буде відслужена в **неділю**, дня 21. червня 1931 р. в год. 10. в Архікатедральній церкві св. Юра. День передтим, в суботу, год. 7.30 Заупокійна Служба Божа. Службу Божу і Панахиду відправить Ексц. митрополит Шептицький.

— **„Український Прапор" утратив почтовий дебіт.** Польське міністерство внутрішніх справ відібрало почтовий дебіт органові б. президента д-ра Евгена Петрушевича „Український Прапор", який від літ виходить у Берліні. Заборона мотивована „протидержавним змістом газети".

— **Не можна виїхати до Канади!** Варшавський еміграційний уряд перестерігає бажаючих виїхати до Канади, щоби навіть не робили в цій справі заходів, бо весь труд піде надармо. Канадійський уряд стримав зовсім видачу емігрантських віз.

— **Пописи елевів Вищого Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові** відбудуться в таких днях: і-ий річний попис елевів скрипкової кляси проф. Е. Перфецького (середні і вищі роки) в неділю 21. червня ц. р. в год. 11.30 впол. Попис цей обіймає 10 сольових точок програми і збірний виступ скрипкового ансамблю елевів. — II. річний попис елевів (нижчі і середні роки) — в понеділок 22. червня в год. 6.30 веч. III. річний попис (середні і вищі роки)—в пятницю 26. червня в год. 7. веч. У пописах II. і III. беруть участь елеви кляс фортепяну, скрипки, сольоспіву, флету, кларнету і кляси камеральної. — Всі три пописи відбудуться у великій салі Музичного Т-ва. Програмка в ціні 50 сот. служить як карта вступу.

— **Примір до наслідування.** Гончарський майстер Дмитро Муц зі Шпиколос біля Золочева подарував на днях до керамічного відділу Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові комплет своїх гончарських виробів. Якщо за його слідом пішов би один майстер з кожного села, де є свої гончарні, або кількох на спілку, Музей НТШ. скомплетував би швидко свою керамічну збірку, що вже обнимає майже цілу нашу етнографічну територію. Тоді можна би дати своїм і чужим справді повний образ нашого культурного дорібку в тій ділянці домашнього промислу та виказати при помочі археольогічного матеріялу багато старих пережитків у формі та орнаменті, що нагадують ще першу славянську кераміку V.—VI. ст. та ще старші культурні наверствування. Про цю історію людової кераміки появиться короткий нарис у найближчім числі „Життя і Знання".

— **Іспит зрілости в луцькій українській гімназії** з правами держ. гімназії відбувся між 26. V. і 6. VI. ц. р. Предсідником матуральної комісії був директор польської державної гімназії в Луцьку п. Лясковський. На загальне число 16 допущено до іспиту 13 учнів, а крім того двох екстерністів. З них здали матуру 10, а саме: Вишнівський Василь, Гризентович Юрій, Корницька Лариса, Костенко Кость, Левчанівська Ірена, Лопухович Ангелина, Оборонів Евген, Степура Оксана, Хлопецький Іван, Ящук Степан. — У шкільному році 1930—31 було в луцькій українській гімназії всіх учнів 162. Директором гімназії є проф. Борис Білецький.

— **„Спортові Вісти"** ч. 10—11 з дати 19. червня ц. р. приносять на передовому місці статтю „З діяльности Спорт. Клюбу „Русь" в Ужгороді" (підпис автора, п. Е. Чучмана, пропущено!), а на другому статтю Е. Бирчака „20-ліття Сп. Т-ва „Україна". Дальше поміщені такі статті й більші замітки: Футболевий тренінґ і тактика (Тараса Франка — докінчення), День Українського Спортовця в Перемишлі, Осторожно з сонцем!, Спортове життя в краю, Зі шкільного спорту, Джерела й історія спортів, Випробовуються не машини, а люди, Водний спорт (Про плавання), Змагання у важкій атлетиці та боксі, Спортовий суддя і його обовязки, Новинки, Оголошення. В числі поміщено 16 знимок. У тому 3 з життя українських спорт. товариств. Дуже прикро вражають і в цьому і в попередніх числах „С. В." численні помилки на кожній сторінці, що нерідко викривлюють зовсім зміст. — Четвертьрічна передплата „Спортових Вістей" 3.50 зол. Адреса: Львів, Кенпшиньского 10/II.

— **Засипані в каналі.** У Львові при вул. Декерта 12 і 14 в розкопаному каналі пісок засипав робітників Мих. Діда (Богданівка 18) і Ст. Дикого (Сигнівка Вел.). Дід був під землею цілу годину, заки його врятували. Дикого добули після двохгодинного побуту під землею.

— **Крематорії на Рад. Україні.** „Журнал Американського Медичного Т-ва" подає, що в Одесі й Харкові будують крематорії, де за ціну одного карбованця будуть палити людські трупи. З цього приводу протирелігійні товариства ведуть завзяту акцію по містах і селах, щоби небіщиків не ховати, як досі, але посилати до крематорій на спалення.

—**Вп. Передплатникам Української Загальної Енциклопедії до відома.** 1) П. Іван Кудрик, абс. унів., бувш. службовик „Просвіти" у Львові **не є** представником В-ва УЗЕ від дня 19. травня ц. р. Неправно заінкасовані гроші, належні В-ву УЗЕ, зволить п. Іван Кудрик віддати В-ву УЗЕ **негайно!** Інкасентом В-ва УЗЕ на місто і повіт Львів є тепер п. Василь Чапля, ем. сул. у Львові. 2) П. Михайло Чухновський, бувш. службовик ПСК в Бучачі, **не є** представником В-ва УЗЕ **від дня 8. червня ц. р.** 3) П. Михайло Дигдала, студ. унів., з Вовчухів, п. Родятичі, та п. Іван Попович, син Миколи з Бикова, п. Медика — не розчислилися досі з В-вом УЗЕ не вважаючи на численні пригадки та заклики. Всі Вп. Громадяни, які замовили Українську Заг. Енциклопедію через п. М. Дигдалу (від 7 числа замовлення почавши) або через п. Івана Поповича (від числа замовлення 63-го) — зволять повідомити про це В-во УЗЕ для полагоди тих можливих, а невідомих В-ву, замовлень. 4) Експедиція УЗЕ в Коломиї, Народний Дім, полагоджує **рекламації** неодержаних з пошти зшитків УЗЕ **лише з розсилкою наступного зшитка УЗЕ.** — XI (1. другого тому) зшиток УЗЕ розішлемо 25. червня ц. р. 5) I. том УЗЕ розсилаємо вже від початку травня ц. р., але лиш тим Вп. Передплатникам, які вирівняли належитість за цей том. Хто не дістав ще I. тому УЗЕ, хоч вирівняв належитість за нього, нехай не хвилюється, бо розсилка йде невпинно, але за чергою. 6) **Знижену передплату** на II. том УЗЕ у висоті **60 зол.** (замість нормальної передплати 85 зол.) приймає В-во УЗЕ **лише до кінця червня ц. р.** 7) Просимо не забувати повідомляти В-во УЗЕ про зміну адреси, а при новій, назвати давнішу. — **Адміністрація В-ва У. З. Е. Коломия, Народний Дім.** 2260

— **Про що памятає Дель-Ка**

Щоби заосмотрити своїх клієнтів перед виїздом на ферії в обуву, панчохи і скарпитки та про несподіванки для чемних дітей. Диви оголошення на стор. 3.

—o—

З судової салі.

СЕНЗАЦІЙНІ ЗІЗНАННЯ САЛЯКА В ПРОЦЕСІ О. У. Н.

Радянський консулят у Львові мав вилетіти в повітря.

Обвинувачує прокуратор Ліпш. Підсудних боронять: д-р Ганкевич, Старосольський, Семен Шевчук і Шухевич.

При кінці першого дня розправи проти Врецьони, Саляка і товаришів, обвинувачених у державній зраді, візнавав ще підсудний *Бардахівський.* Він, так само як Врецьона, доказував, що не належав до ОУН.

Другого дня розправи переслухувано підсудного *Володимира Саляка.* Він зізнає: Я до ніякої тайної організації не належав. Врецьона я навіть не знав, але як мене поліція била...

Предсідник Ягодзінський: Пане, не починайте зізнань від побоїв, бо на те маєте час! Кажіть, від кого ви дістали валізку з пекельною машиною?

Обв. Саляк: Від кого я дістав, того не скажу, але не від Врецьони. Мене били і я видумав, що мені валізу дав Врецьона.

Предсідник: Нащо ви переховували вибухові матеріяли?

Саляк (енергійно): Я мав висадити в повітря більшовицький консулят у Львові за те, що на Україні арештували і мучили москалі українських вчених. Ремісвича національна молодь зі „Зорі" рішила кинути бомбу під радянський консулят, як щоб у Харкові засудили членів СВУ. Ми хотіли тим доказати світові, що не всі українці робітники це комуністи, які похваляють владу рад. Зразу ми хотіли піти до консуляту на вул. Набєляка і вибити більшовицького консуля по лиці, але потім ми догадалися, що то за мало, бо про те не знав би світ, і ми постановили про бомби, щоби був у світі відгомін. Бомби я дістав від одного польського жовніра, українця. Валізку я купив на краківськім передмісті.

Предсідник: Може ви купили валізку в тої самої жидівки, де купував валізку Роман Біда?

Обв. Саляк: Ні, я купив стару валізку в одного жида і в великодний четвер дістав від жовніра пекельну машину й готовився до замаху на

консулят. В Харкові мав бути в суботу присуд на членів СВУ, а в понеділок ми мали виконати замах.

Далі Саляк бере всю вину на себе, твердить, що товариш Ласейчук не знав, що є у валізці, а про те знав тільки він сам, тому Ласейчук нічого не винен. У хвилині, коли Саляк ніс валізку, ідучи до трамваю, щоби виконати вже замах на консулят, поліцай побачив його з валізкою і заарештував Ласейчука. Тому більшовицький консулят не вилетів у повітря.

Предсідник триб.: Де ви переховували вибухові матеріяли?

Обв. Саляк: У шафі в переплетні Гевака.

Предсідник: А може ви то робили з наказу УВО, бо то так виглядає?

Обв. Саляк: Ні.

Предс. триб.: Ви кажете, що ви дістали гранати від польського жовніра. Так само боронилися інші члени УВО. Хіба польські вояки так роздаровують гранати всім і вся, як яблука?

Обв. Саляк: Ні, але я дістав від знайомого вояка, якого я дуже просив.

Предсідник триб.: Чи ви читали „Сурму" і хто вам її дав?

Обв. Саляк: Хто мені дав „Сурму", я не скажу, але я нікому „Сурми" не давав, тільки прочитав і спалив.

Предсідник триб.: Ви зізнали на поліції, що револьвер дав вам Врецьона.

Саляк: Я це видумав, але то неправда! Від кого я дістав револьвер, я не скажу. Револьвер я мусів мати, бо якби пекельна машина у валізці по потягнению мотузків не була вибухнула під консулятом, то я мав стріляти до валізки і машина булаб вибухнула від стрілу.

Після перерви *підсудний Шур* складає зізнання, доказуючи, що нічого не знає, нічого не винен, ніде не був, ніде не належав. Все, що він зізнавав на поліції він собі видумав, щоби поліціянти дали йому спокій.

Підсудний Стецишин заперечує все і відкликає втретє свої зізнання. Твердить, що переховував скриньки Саляка, не знаючи, що там є 19 ручних гранатів. До УВО не належав. Мав 17 примірників „Сурми", але дістав випадково від незнайомого і не кольпортував її.

Стецишина конфронтують з Саляком і між зізнаннями одного і другого виявляються протиріччя. Про одну і ту саму справу один твердить „так", другий „ні".

Стецишин також каже, що одну скриньку з гранатами дав йому якийсь вояк.

Предсідник триб.: Пане Стецишин! На поліції ви зізнавали одно, а в слідчого судді сказали, що це все неправда, а тепер кажете, що і ті зізнання в слідчого судді були неправдиві. Якже вірити, що ви тепер говорите правду? Коли ж ви говорите правду?

Стецишин: Нині говорю правду.

Предсідник (іронічно): Чисту правду?

Оборонець д-р Ганкевич: Чи ви знаєте, яка ріжниця між національним рухом і націоналізмом?

Обв. Стецишин: Ні, не знаю.

Обор. д-р Шухевич: Багато є таких, які цього не знають.

Предсідник зазначує, що бути націоналістом, це є дбати про націю, а це ще не злочин і за те не карають.

Переслухання тріває далі.

—o—

Дописи.

БЕРЕЖАНИ. (Святкування ювилею митроп. Шептицького). Ювилейне свято в честь Митрополита приготовляла Бережанщина осеню м. р. Відомі події перепинили всю працю ювилейного комітету, який з весною ц. р. постановив гідно відсвяткувати ювилей Владики. Свято це устроєно заходами українських культурних та економічних товариств і духовенства бережанського деканату дня 7. червня ц. р. Рано відбулося торжествене Богослуження в церкві, відправлене о. пралатом Пясецьким в асисті місцевого духовенства. Відповідну до свята проповідь виголосив о. дек. Бачинський. Вечором около 18·30 години приїхав своїм автом Ювилят до Бережан в товаристві о. крил. А. Ковальського. На границі міста очікували приїзду Владики прибувші зі Львова члени Митр. Капітули: о. прал. Пясецький, крил. Томович і крил. Лопатинський разом з місцевим парохом. В ринку очікували приїзду Ювилята великі маси народу, процесії з доокопличних сіл і духовенство з чотирьох деканатів: бережанського, нараївського, поморянського і козлівського. Не зважаючи на дощ і зимно, зібраний нарід не розходився, хоч приїзд Владики був спізнений на 2 години. Бандерій не було, бо їх влада заборонила. Не було теж прапорів на тріюмфальної брамі. Біля тріюмфальної брами, збудованої в ринку, привитав Митрополита від комітету і громадянства суд. радник В. Кордуба. Орхестра з Ценева заграла привітний гимн, сирота А. Процак вручила китицю цвітів, діти сипали цвіти, по місті лунали окликн: Слава! Молодь з усіх шкіл творила шпалір, через який ледви протиснулося авто до церкви, де сам Ювилят в окруженню численного духовенства відправив молебен, а відтак вернув перед церкву, де стояли терпеливо маси народу. До Ювилята промовив під церквою о. дек. Е. Бачинський, а відтак Митрополит виголосив прегарну проповідь до зібраного народу. Безпосередньо потім відбулася святочна академія в салі „Надії". Саля була переповнена, богато людей, не находячи місця, розійшлись домів. При вступі на салю „Союз Українок" вручив китицю цвітів Ювилятові. Програма академії була добірна. Співав мішаний хор „Береж. Бояна" під управою п. П. Гошовського, учителя „Рідної Школи", промову виголосив д-р Кл. Білинський, проф. гімн. Співав жіночий хор сиріт і учениць держ. семинарії, грала орхестра гімназ. учеників, деклямував хлопчина з „Рідної Школи" і п. Я. Пашковська, студ. фармації. Барітонове сольо відспівав п. Ю. Лаврівський, хорам акомпанювала п-і Стасюкова, при сольоспіві п-і А. Бачинська. Повне признання належиться всім виконавцям програми, а вже деклямація п. Пашковської і сольоспів п. Лаврівського були виконані дійсно по мистецьки. По академії перейшов Ювилят до парохіяльного дому, де приготовано вечеру, в якій брали участь члени комітету, духовенство місцеве і деканальне і представники місцевих товариств і церковного брацтва. При вечері промовляв до Ювилята о. дек. Бачинський, якому Владика відповів, дякуючи за приготоване свято. В понеділок рано Митрополит уже від 6. год. рано сповідав у церкві, відтак відправив Архієрейську Службу Божу і катехізував молодь. По Службі Божій відправив на цвинтарі панахиди на могилі попер. пароха о. крил. Кордуби і на могилах родичів теперішнього пароха, потім відвідав сирітський захист і вполудне відїхав до Рогатина. Свято мало характер дуже поважний, а поява Ювилята і його промова зробили на всіх учасниках велике враження.

—о—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Михайло Комаринський, емеритований референдар староства, що працював як службовик у Бібрці, Бучачі, Золочеві, Чорткові і Заліщиках, де зробив неодно добре нашому населенню, помер 16. ц. м. у Львові в 37. році життя. В. Й. П.!

ВІДГУКИ ДНЯ.

Русь, чи Україна?

„Не підем ми — прийдуть вони.
Таке вже в світі право..."

Слова поета, який думав у 1914 р. про російську інвазію, можна приложити і до суботньо-недільних змагань „Русь" з „Україною". Не поїхала „Україна" до Ужгороду, то приїхала „Русь" до Львова. Таке вже в світі право... на пашпорт і право громадянства. Чехи чомусь не бояться, щоб їх горожани побули два дні у своїх одноплеменців, бо покищо не заходить небезпека відірвання части від цілости і причіплення її до іншої цілости.

Приїзджають, значить, наші родимці ізза гір і змірять ноги „Руси" з ногами „України". Хто побідить?

Колиб мене запитали, хто побідить у національнім житті — Русь чи Україна — відповідь булаб легка, бо... це вже сталося. Але копаний мяч!? Котиться то сюди то туди і рівно добре може закотитися і в „українську" брамку і в „руську". Треба до цього тільки одної малої дрібнички: вміти закотити.

Серед прихильників „України" створилися два табори: песимістів і оптимістів. Щоправда, табори нерівні, але все таки два.

Більший табор каже:

„Україна" переживає крізу, а грачі гоять рани і т. п. урази. „Русь" має чеську школу, а ця школа в порівнанні з львівською народньою і краківською виділовою — це университет".

Менший табор запевняє:

„Кожна дружина має свої добрі і злі хвилі. Злі хвилі — це кілька останніх змагань „України". Тепер черга на добрі хвилі. Кріза (здається) минула, рани (може) вже погоїлися, а урази (імовірно) також. Побачите, що..." І роблять міну на десять брамок.

Я, як звичайно, стою собі по середині. За вислід змагань не боюся зовсім. Хто з них не виграв би — виграють свої, а хто не програв би — спільна вечеря на „Бесіді" таки відбудеться.

Це останнє чи не найважніше!... Подивляться одні другим в очі, обміняються думками, розважать себе піснями, підбадьорять надіями...

Через кордон на верхівях рідних Карпат подадуть собі руку.

Галактіон Чіпка.

СПОРТ.

Русь (Ужгород)—Україна (Львів).

Пригадуємо, що товариські мячеві змагання між цими дружинами відбудуться в **суботу 20.** і **в неділю 21.** ц. м. на грищі Сокола-Батька. Початок змагань в обох днях в год. **5.30 попол.** Попередять в суботу в год. 3. попол. змагання IV. Сокія—Україна II., а в неділю в год. 3. попол. Скала (Стрий)—Україна I. Б. В перервах між одними і другими змаганнями відбудуться змагання легкоатлетичні. Вступ на змагання: 3, 2 і 1.50 зол. Сидячі місця нумеровані.

Недільні змагання.

В неділю 21. ц. м. грають за мистецтво Ліґи: Лехія—Краковія у Львові, Гарбарня—Чорні і Висла—Рух у Кракові, Легія—Польонія (субота) і Варшавянка—Варта у Варшаві. — У рямках окружних мистецтв будуть такі змагання: Лехія I Б—Світезь, Чорні I Б—II. Сокіл, Гасмонея—Погонь I Б у Львові, а в Станиславові Ревера—Погонь (Стрий). — Перед змаганнями Гасмонея—Погонь I Б (грище Погоні) розіграє в год. 4. попол. Україна III. змагання за мистецтво Ц-кляси з Гасмонеєю III. — В суботу 20. ц. м. в год. 8. веч. відбудуться на грищі Цитаделі змагання Гасмонеї з олд-боями при світлі рефлекторів.

—о—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота, 20. червня, год. 7·30 вечором „Доротея Ангерман".

Неділя, 21. червня, година 7·30 веч „Хоробрий вояк Швейк".

Понеділок, 22. червня, театр замкнений.

Вівторок, 23. червня година 7·30 веч. „Королева передмістя", водевіль Крумковського (премієра).

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі): Від 17. до 23. ц. м. театр замкнений.

Малий Міський Театр: Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Роскішна дівчина" (Анні Ондра) і додатки.

КАСІНО: „Скарамуш" (Рамон Новаро).

КОЛЬОСЕИ: Нечинне.

ЛЕВ: „Іванко музика" та звукові додатки.

МАРУСЕНЬКА: „Приятель Слеґ" та „Клюб бездітних".

ОАЗА: Звукова фільма „Христина" (Джанет Ґейнор).

ПАЛЯС: „Підводне човно С. 13".

ПАН: Звукова фільма „Сема заповідь" (Дж. Ґейнор).

ПАСАЖ: „Боротьба за Марію Рожу", „Кривава кохання" (Норма Ширер).

ПРОМІНЬ: „Залізна маска" (Фербенкс).

ФАТАМОРГАНА: „Без сердець, без душі" (Генні Портен).

ХИМЕРА: „Жінка з бруку" (Люпе Велез) і додатки.

СТИЛЕВЕ: „Чортиця з Тріполісу" та Бастер Кітон.

УТІХА: „Любовний шепіт ночі", Гут Гібсон як бандит під маскою.

Програма радіо.

Субота 20. червня 1931.

Варшава (1411,8) 16·30 Концерт. **Вильно** (368,1) 12·05 Концерт. **Берлін** (419) 18·50 Давня музика. **Рим** (441,2) 17·00 Концерт. **Прага** (486,2) 19·30 Кабарет. **Відень** (516,4) 17·30 Капеля Реміша. **Будапешт** (550,5) 20·40 Циганська орхестра. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт. **Москва** (1481) 12·00 Концерт.

Неділя 21. червня 1931.

Варшава (1411,8) 10.00 Богослуження. **Льондон** (356,3) 15.00 Концерт. **Берлін** (419) 14.30 Солісти. **Прага** (486,2) 12.05 Концерт. **Відень** (516,4) 11.05 Симфонічна орхестра. **Будапешт** (550,5) 16.10 Концерт. **Харків** (937,5) 15.00 Концерт. **Париж** (1724,1) 12.30 Релігійний концерт

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота 20. червня 1931.

13·10 Метеорольогічний комунікат, 14·50 Госп комунікат, 15·10 Авд. для наймолодших, 15·35 Шаховий кутик, 15·45 Спорт. комунікат, 16·00 Авд. для дітей, концерт для молоді, 16·50 Відчит, 17·10, 19·35 Грамофон, 17·35 „Льогічні жарти", 18·00 Авд. молодих, 19·10 Загадки, 19·40 Рільничі вісти й біржа, 20·15, Легка музика, 22·20 Шопенівський концерт, 22·50 Музика.

Неділя 21. червня 1931.

10.00 Богослуження, 11.58 Сигнал часу, 12.10, 17.10, 17.30, 19.20 Грамофон, 13.10 Метеорольог. комунікат, 13.20 Музика, відчит, 14.10 Почт. скринька, переписка, 14.25 Музика, 14.35 Відчит, 14.50 Відчити й музика, 16.40 Програма для дітей, 17.40, 20.15, 22.30 Концерт, 19.00 Всячина, 20.00 Відчит, 22.00 Фейлетон, 23.00 Музика.

Понеділок 22. червня 1931.

12.10, 15.10, 16.00, 17.10, 17.30, 19.35 Грамофон. 13.10 Метеор. комунікат, 14.50 Господарський комунікат, 15.25 Трансм. з Варшави, 16.50 Фр. лекція, 17.15 „Про практичне виховання дівчат" (відч.), 17.35 Відчит, 18.00 Концерт, 19.00 Всячина, 19.20 Фейлетон, 19.40 Рільнича скринька й біржа, 20.00 Прес. рад. денник, 20.10 Спортов. комунікат, 20.45 „Фліс", оп. із Варшави, 22.05 Ревія.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові. Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові.

Калуш:
21. VI. „Чесна Сузанна".

Богородчани:
22. VI. „Лялька".
23. VI. „Чесна Сузанна".
24. VI. „Життя Парижа".
25. VI „Мина Мазайло".

З Богородчан іде театр до Солотвини.

Прогулька „Плаи" до Лаврова відбудеться під пров. п. інж. Мудрака в днях 20. і 21. ц. м. Виїзд зі Львова в суботу 20. VI. в год. 14·45 до Старого Самбора, нічліг у Стрільбичах. В неділю до Лаврова. Поворот зі ст. Тершів-Спас на год. 19 ту до Львова. Збірка в год 14·15 у вестибулю головного двірця.

Батьківський Кружок при державній гімназії, вул. Сапіги, посередничить у підиаймі мешкань для учеників, тому просить рефлектуючих як віддати, так і приняти на станцію, зголошуватися в гімназії до дижурних пань. Впр. Отці Пароxи зволять ласкаво подати це інтересованим до відома. 2297 1—2

25-літній зїзд товаришів-матуристів коломийської гімназії з 1906 року відбудеться дня 4-ого липня в Коломиї. Зголошення слати на руки Д. Никодишина, Ділушиньких 18. 2181 3-3

Дирекція української прив. гімназії ім. Осипа Маковея в Яворові подає до відома, що вступні іспити до клас II—VII відбудуться в днях 24, 25. і 26. червня ц. р. а до I. класи дня 29. червня ц. р. При гімназії є дві дешеві бурси, де можна платити харчами 2269 2—2

Прив. дів. гуманістична гімназія „Рідної Школи" у Львові. Вступні іспити до V—VIII. клас прив. дів. гуманістичної гімназії „Рідної Школи" у Львові (вул. Театинська 10) відбудуться в днях від 22. до 26. червня. В тих самих днях приймається зголошення до вступних іспитів до IV. класи, які відбудуться дня 27. червня в 10-ій годині. — **Управа.** 2275 2—3

З днем 21. червня ц. р. починає виходити в Станиславові безпартійний тижневий часопис п. з. **„УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ"** присвячений справам політичним, культурно-освітним, господарським й суспільним Покуття, Підгіря та Поділля. — Передплата до кінця року виносить зол. 4·—, чвертьрічно зол. 2·—, місячно зол. 0·70, поодиноке число коштує 20 сот. — Виходить під неділю. Замовлення, листи та передплату висилати на адресу: **Ред. і Адм. „Українське Життя", Станиславів, вул. Голуховського ч. 17.** 5—5

Подяка. Виділ „Кружка Студентів Українців" у Вильні складає щиру дорогою подяку Їх Екселенції Митрополитові гр. Андрієві Шептицькому за присилання допомоги в сумі 00 зол. — **Виділ.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1538

НАУКА, переписування і помножування письм на машинах. — ЮЛІЯН ЛОМАГА — Львів — Валова 11. 2162 6—10

ШЕНКЛІВНА. Пекарська 44. Курс до практичного учительського іспиту від 16. липня ц. р. Понад 1500 випробованих. 2234 4—14

ВАЛІЗКИ, течки, портфелі, поручає направляє найдешевше робітня Барера, пасаж Гавсмана. 2190 3—?

ГІРСЬКЕ ЛІТНИСЬКО! Хтоби схотів подихати чистим, здоровим гірським воздухом, — та потішитися гарною природою і виживати знаменитих купелів у Сьвічі, нехай прийде в чудові околиці Ведзіша. Там є вільна вигідна хата з кількома кімнатами, де можна приняти літників і дати їм мешкання, добірний достатній і здоровий харч, охотну та чемну службу. — Все разом за оплатою 150 зол. місячно, або 5 зол. денно. — Комунікація спеціяльно догідна 12 клм. до залізниці, де курсують автобуси до кожного поїзду за оплатою 2 зол. — Почта loco. Ведзіж, залізнича станція Долина. — Інформації подає і зголошення приймає **Стефанія Погорецька в Стрию, вул. Шевченка 6.** 226 12—?

ПРОСВІТЯНСЬКИЙ гимн Ярославенка, партитура з голосами на 2 зол. 2279 1—5

КОСІВ к. КОЛОМИЇ. Пансіон п. Евгенії Лукашевської поручає соняшні покої з першорядним удержанням. Ціни знижені. 2076 9-10

ДЛЯ П. Т. КУРСАНТІВ -ОК вакаційних, фронтова кімната з удержанням або без. Городецька 97/I на право. 2300 1—3

ДЛЯ ПАННОЧОК-УЧЕНИЦЬ вигідна кімната при урядничій родині. Низькі ціни. Зголошення перед феріями. Городецька 97 I пов. на право. 2300 1-3

ПРИСЯЖНИЙ ЗЕМЛЕМІР — пошукує негайно асистента або навіть початкуючого практиканта. — Зголошення під „Землемір" до Адміністрації „Діла".

ВЕДЕНІ ВІДОМИМИ ПЕДАГОГАМИ, визначними професорами львівських гімназій і семинарій, затверджені Кураторією Львівської Шкільної Округи **матуральні і доповнюючі курси „ОСВІТА"** приймають **вписи** на шкільний рік 1931/2 на: **матуральний гімназійний курс, матуральний семинарійний курс, курс з обсягу 6-ох гімназійних клас, педагогічний семинарійний курс**, що обіймає кандидатів (-ок) з гімназіяльною матурою. Вправи з природничих предметів у гімназійних кабінетах, практичні лекції з обсягу семинарії й народній школі. Всі інформації дає Секретаріят: **Львів, вул. Мілковського 11,** тел. 50—01 від 12—1 і 7—8. Проспекти безплатно. На відповідь долучити почтову марку. 2295 1-4

ПОШУКУЮ в околиці середмістя кімнати з комфортом, евент. малого неумебльованого помешкання від господаря. Зголошення до Адмін. „Діла" під „Солідний" до 23. VI. ц. р.

ПРОДАМ одноповерховий дім, два рази по 2 покої і кухня, комфорт. 220 сяжнів фронтової будівельної парцелі. Одно мешкання вільне — Дувін Борковських. Потрібна готівка 2000 долярів. Зголошення до „Діла" під „2000".

Від 25 літ

ФІЛІЇ: Львів, вул. Паненська 33.
Сосновець, вул. Собіського 7.

З найліпшим успіхом уживана спеціяльна асфальтова папа **„KORIOLIT"** до покривання дахів всілякого рода, також старогонтових. „KORIOLIT" не має в собі смоли, є двічі імпреґнована і тому не треба її смолити при покриванню ані консервації довгі літа. „KORIOLIT" є відпорний на переносний вогонь, а Товариства Обезпечень прикладають до дахів критих „KORIOLIT-ом" таку саму премію, як для огнетревалих матеріялів. „KORIOLIT" виробляє виключно фірма:

ЕМІЛЬ КУЗЬНІЦЬКИЙ

Акц. Сп. Фабрика дахової тектури, хемічних продуктів і асфальту
Осьвєнцім (Галичина). 2037 6-10

ПОРУЧАЄ: КОЛІРОВУ БІТУМІЧНУ ПАПУ **„BARWOLIT"**

(червона і зелена папа) „BARWOLIT" не є поверх. фарб, але імпреґнована червоною і зеленою бітуміч. композ. Колір є тривкий і не змінюється під впливом атмосферичним. Поза тим має всі механ. прикмети „KORIOLIT-у". При покупні просимо пильно звертати увагу на охоронну марку (вірлик) і назви „KORIOLIT" і „BARWOLIT".

ПОШУКУЄМО від зараз господині до управи дому і домашнього господарства. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла" під „Господиня". 2280 2—3

ПРОФЕСОРКА МУЗИКИ (фортепян, сольовий спів і чужі мови) прийме лекцію на селі, на час ферій. Зголошення: Адміністрація „Діла" під „Музика". 2286 2-2

КАМЕНИЦЯ нова у Львові на 18% чистого доходу, оказійно на продаж. До Адміністрації „Діла" під „Дохід". 2290 2—2

КІМНАТА, гарна, 2 фронтові вікна, мебльована, окремий вхід просто зі сходової клітки, до винайму від 1. серпня. Тарновського ч. 7. I. поверх праворуч. Інф.: щодня до 2 поп.

Вистерігатися численних фальсифікатів!

Вистерігатися численних фальсифікатів!

уважайте на оригінальну печатку назву фірми і знак орла.

ОКРАСОЮ ПОЛЬСЬКОГО ПАНЬЧОШИНОГО ПРОМИСЛУ

є елеґантна, величава, практична, а прецизійно виконана

Паньчоха „Bemberg"

Чим рівномірніша пряжа — тим гарніша паньчоха. Лише зовсім рівномірно випряжена нитка уможливлює цілковито однаковий відтінь паньчохи, від якого залежить її елеґантний вигляд. Пряжа Bemberg перевищає під оглядом рівномірности природний шовк, тому, що вона є прядена машиново.

ЗЕЛЕМЯНКА, купелеве заведення і літнище, при лінії Львів-Лавочне, стація в місці, серед смерекових лісів, поручає від 15. травня соняшні кімнати в удержанням по знижених цінах. Купелі в соляниці залізно-йодово-бромовій. Лікар у заведенні. — Зголошення приймає: Управа: Зелемянка, коло Сколього. 2038 6—7

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ діточі
поручає дешево
фабричний склад
М. Волковиські
Львів, Коперника 5. Тел. 95--97.
Великий вибір догідні умовини

Конкурс.

Для двох учителів (-ьок) **педагогічних предметів** в дів. учит. семинаріях „Р. Ш." у Самборі і Стрию є вільні посад від 1. вересня ц. р. Подання з документами й референціями вносити до Головної Управи „Р. Ш." у Львові, Ринок 10 до кінця червня ц. р. — Головна Управа. 2283 2—2

1 ЗОЛ. **направу брошки, перстенця, кульчика золот.** платиш **у МАНДЛЯ, вул. КОПЕРНИКА** напроти Кіна „Коперник".

ПОШУКУЄТЬСЯ спільника з готівкою 1000 амер. дол. до отворення інтересу з бранжі шкільної і ґалантерійної, в більшому місті. Льокаль на головній вулиці забезпечений. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла" під „Спільний інтерес". 2272 2—3

ПАНСІОН „ТЕРЕНЯ" в Дорі, близько Яремча. — Кімнати з верандами. Чудове положення. Пляжа над Прутом. Ціни низькі. 2165 6—?

СТУДЕНТ прийме лекцію на час ферій, найрадше з вищих клас гімн. (крім греки), в місцевости над більшою рікою. Зголошення до „Діла" під „Певний". 2291 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-р М. Вахнянин

ординує як щорічно в КАРЛЬСБАДІ,
Mühlbrunnstrasse 9. Дім „Wied". 4—6

ОПЕРАТОР
Д-р Д. САССОВЕР
ординує в недугах хірургічних. Лікування жилаків
ЛЬВІВ, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51. 1953 20-30

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 **Пересвітлення Рентґеном.**

Специяліст венеричних, шкірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—9 і 2—5. в неділі від 9—1. **Львів, Яснима 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 1032 **Лічення жилаків.** 69—?

Пансіон „Оксана" Підлюте-Камянець
20 кімнат.
У прегарній лісистій околиці, в Горганах над Лімницею, залізнича стація Брошнів. З Брошнева відїзд вузькоторовою залізницею в год. 5. рано. — Кімната в утриманням від 7—10 зол. Харч 4 рази денно. — Інформації та замовлення до 15. червня: — ОЛЬГА ЧАПЕЛЬСЬКА, Дрогобич, вул. Собіського 2. а від 15. червня: Підлюте - Камянець, п. Перегінсько. 2215 4—6

З приводу редукції платні на 15%

знизили ми з днем 1. травня ціни МЕБЛІВ всілякого рода на 15%.
Продаємо такі кожному без винятку на рати від 5 зол. почавши.
Меблевий дім „Silesia" Львів, Брасрівська 3. Тел. 85-92, 31-69. 1901 9-10

ТАБЛЄТКИ МІНЕРАЛЬНІ
МУСУЮЧІ
ҐОНСЄЦЬКОГО
з маркою „KOGUT"

Bilin, Ems, Karlsbad, Kissingen, Marienbad, Selters, Salvator, Vichy, Wildungen — заступають зовсім природні мінеральні води і перевищують їх тревалістю, а також значно нижчою ціною. Продають аптики та дроґерії.

Жадати виразно: ҐОНСЕЦЬКОГО.
2183 3—3

ВЕСНЯНКИ, жовті плями, опадення, усуває під гарантією аптикар Івана Гадебуша
„Axela" — крем
1/2 слоік 2·50 зол., 1/1 слоік 4·50 зол.; до того мило „Axela" 1 кусн. 1·25 зол.
У Львові можна дістати в таких перфумеріях:
Й. Хамиш, вул. Сикстуська 2.
Ст. Коркес, вул. Галицька 16.
Марійська Перфумерія, Д. Стернберга пл. Марійська.
Й. Енгелькрайс, пл. Бернардинська 11 а „Перфумерія під Чорним Псом", вул. Гродзка 3 та філії: вул. Коперника 21 і Льва Сапіги ч. 33. 2182 3—6

Присилайте передплату!